

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 29.07.2012
a vykonateľnosť dňa 31.07.2012
Okresný súd Malacky
dňa 28. MAR. 2012

DOŠLO
10-01-2012
Ev.č.: 2012/0057/15

Č.k. 27C 221/2010-54
IČS: 1610210507

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou JUDr. Nadeždou Wallnerovou v právnej veci navrhovateľa: **Mgr. Mária Spišiaková, Podhájska 243/4, Marianka**, zast. AK Gavorová, Heinrich & Partneri, spol. s.r.o., Lombardiniho 22/B, Bratislava, IČO: 36 656 003 proti odporcovi: **Obec Marianka, Školská 32, Marianka, IČO: 00 304 930**, zast. Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s.r.o., Mickiewiczova 2, Bratislava, IČO: 35 951 087 o určenie vlastníckeho práva nadobudnutého vydržaním takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi náhradu trov konania vo výške 332,59 eur a to k rukám právneho zástupcu odporcu v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným na Okresný súd Malacky dňa 16.12.2010 žiadala navrhovateľka, aby súd určil, že je výlučnou vlastníčkou pozemkov parc. č. 574/4 a parc. č. 255 v obci Marianka, k. ú. Marianka, okres Malacky. Na pojednávaní konanom dňa 07.12.2011 bola na návrh navrhovateľky pripustená zmena návrhu a to tak, že namiesto parc. č. 574/4 má byť správne uvedené parc. č. 574/2. Návrh odôvodnila tým, že vo februári 2003 navrhovateľka našla inzerát realitnej kancelárie o predaji 7-izbového domu so 6,5 árovou záhradou a v marci 2003 sa zúčastnila obhliadky tohto domu. Na obhliadke jej bol ukázaný rodinný dom a celý 6,5 árový pozemok, ktorý podľa popisu a ukázania siahal po studňu a dva železné stĺpy. Obhliadka sa uskutočnila za prítomnosti p. Figurovej, ktorá zastupovala predávajúcich a zástupcu realitnej kancelárie Ing. Jany Majerčíkovej. Aj na druhej obhliadke uskutočnenej za prítomnosti navrhovateľky, jej syna a zástupcu realitnej kancelárie Mgr. Majerčika boli opäť p. Majerčíkom vytýčené hranice ponúkaného pozemku až po dva železné stĺpy a studňu na konci pozemku. Dňa 25.07.2003 bola medzi navrhovateľkou a Draganom Rastovičom ako kupujúcimi a jedenástimi predávajúcimi uzavretá kúpna zmluva, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti v kat. území Marianka, zapísané na LV č. 589, vedený katastrálnym úradom Bratislava, Správou katastra Malacky, a to rodinný dom so súpisným číslom 243 na parcele č. 257, parc. č. 257, druh pozemku – zastavané plochy a nádvoria o výmere 266m², parc. č. 258, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 36m² a parc. č. 259, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria no

výmere 36m². Pri uzavretí kúpnej zmluvy všetci predávajúci, ktorí pozemok užívali a starali sa oň potvrdili, že im spoločne patrí pozemok s veľkosťou 6,5 árov, ktorý bol navrhovateľke ukázaný a že hranice pozemku siahajú po dva železné stĺpy. Navrhovateľka sa po kúpe nehnuteľnosti o ňu starala a zveľaďovala ju. Nenahraditeľnou súčasťou jej pozemku bola studňa na konci pozemku, nakoľko v dome nebol iný zdroj pitnej vody. Do studne investovala a prerobila a rekonštruovala vodovod zo studne do domu. Právni predchodcovia po celý čas ako boli vlastníkmí pozemku ho obhospodarovali v dobrej viere, že im patril a že hranica pozemku siahala po železné stĺpy. V auguste 2008 navrhovateľka zistila že pozemok nie je celý jej, ale údajne jeho časť patrí obci Marianka. Navrhovateľka však nepretržite obhospodarovala tieto pozemky a pred ňou mnohé roky v dobrej viere právni predchodcovia- predávajúci. Z dôvodu, že navrhovateľka a jej právni predchodcovia mali viac ako desať rokov nehnuteľnosti v pokojnej, nepretržitej a dobromyseľnej držbe, nadobudla navrhovateľka vlastnícke právo k parc. č. 574/2 vo výmere 238m² a parc. č. 255 o výmere 238 m² v k. ú. Marianka vydržaním.

Na pojednávaní a v písomnom vyjadrení poukázala navrhovateľka na tú skutočnosť, že s rodinným domom sa predávala aj studňa, ktorá sa nachádza na pozemku, ktorý je predmetom sporu a navrhovateľka sa preto oprávnené domnievala, že súčasťou predaja je aj pozemok, na ktorom sa nachádza studňa. V znaleckom posudku sú vymenované jednotlivé súčasti nehnuteľnosti, medzi ktorými je zahrnutá aj studňa. Z toho vyplýva, že predávajúci boli presvedčení, že predávajú nehnuteľnosť spolu so studňou a teda určite aj s pozemkom na ktorom je studňa postavená. Ďalej uviedla, že jej bolo pár dní pred podpisom zmluvy povedané, že časť pozemku, ktorá sa predáva nie je vysporiadaná a preto sa do zmluvy dal článok III, v ktorom sa uvádza, že predávajúci oboznámil kupujúcich, že časť pozemku, ktorý kupujúci kupujú, je nevysporiadaná a predávajúci sa zavazujú ho vysporiadať so súhlasom obce na svoje náklady v prospech kupujúcich. V zmysle tohto článku zmluvy bola navrhovateľka ubezpečená predávajúcimi a zástupcom realitnej kancelárie, že hneď po podpísaní zmluvy sa predávajúci postarajú o vysporiadanie zvyšných pozemkov a to vydržaním.

Odporca vo vyjadrení k návrhu poukázal na to, že na základe kúpnej zmluvy nadobudla navrhovateľka spolu s Draganom Rastovičom rodinný dom súp. č. 243 a pozemky parc.č. 257, 258 a 259 a tieto pozemky mali výmeru celkom 338m², čo je približne 1/2 zo 6,5 árov. Predávajúci však potvrdili navrhovateľke, že predávajú pozemky o výmere 6,5 ára. V prípade navrhovateľky neobstojí preto tvrdenie o dobromyseľnosti, keď z kúpnej zmluvy ako aj znaleckého posudku je zrejmé, že výmera nadobúdaných pozemkov je 338 m². Omyl v tom, že na základe kúpnej zmluvy navrhovateľka nadobúda pozemky o takmer dvojnásobnej výmere ako je uvedené v kúpnej zmluve nie je objektívne ospravedlniteľný, keďže dvojnásobný rozdiel vo výmere pozemkov možno nepochybne zistiť voľným okom. V tejto súvislosti odporca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1398/2000, zo dňa 27.02.2002. Odporca ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zverejnené vo výbere rozhodnutí a stanovísk pod. č. V5/1989, v ktorom sa uvádza, že: „ Či držiteľ veci je dobromyseľný treba hodnotiť vždy objektívne. Nestačí jeho subjektívne presvedčenie že mu vec patrí. Rozhodujúce pritom je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu rozumne požadovať od každého subjektu, mal resp. mohol mať, alebo nemal, prípadne nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí.“ a na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1330/2006, zo dňa 29.06.2007 v ktorom sa uvádza, že: „ Oprávneným držiteľom je držiteľ, ktorý vec drží v omyle, že mu vec patrí, a ide pritom o omyl ospravedlniteľný. Ospravedlniteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu od každého požadovať. Pokiaľ omyl presahuje rámec bežného obvyklého posudzovania veci, nie je

ospravedlniteľný. Držiteľ, ktorý drží vec na základe takéhoto omylu, môže byť síce v dobrej viere, avšak nie so zreteľom ku všetkým okolnostiam a preto nemôže byť držiteľom oprávneným. Pri posudzovaní ospravedlniteľnosti omylu držiteľa sa vychádza z objektívnych hľadísk.“ Pozemok parc. č. 255 je podľa verejného a dostupného výpisu LV č. 961 evidovaný ako výlučné vlastníctvo odporcu, čo vyvracia možnosť omylu navrhovateľky v tom, že jej pozemok patrí. Na pojednávaní doplnili vyjadrenie v tom smere, že podľa územného plánu obce je pozemok parc. č. 574 určený na výstavbu miestnej komunikácie a preto nie je možná dobromyseľnosť navrhovateľky ani k tomuto pozemku, keď je zrejme z územného plánu, že vlastníkom je obec. V čl. III kúpnej zmluvy sa uvádza v podstate, že sami predávajúci si boli vedomí toho, že nie sú vlastníkami pozemkov a zrejme vedeli, že vlastníkom je obec, keď sa zaviazali vysporiadať vlastníctvo so súhlasom obce. Aj sama navrhovateľka mala vedomosť o tom, že vlastníkom je obec, keď pred podaním návrhu na súd, žiadala od obce odkúpiť tieto pozemky. Zároveň poukázali i na to, že napriek tomu, že pozemky mali nerušene užívať právní predchodcovia predávajúcich od roku 1930, neboli tieto zahrnuté do dedičstva po nich.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a listinnými dôkazmi a to: kúpna zmluva zo dňa 25.07.2003, výpis z LV č. 589, znalecký posudok č. 155/2003, geometrický plán zo dňa 16.07.2009, geometrický plán zo dňa 01.12.2010, výpis z katastra nehnuteľností k parc. č. 574, k. ú. Marianka, výpis LV č. 961 pre k.ú. Marianka, žiadosť navrhovateľky o odkúpenie obecných pozemkov zo dňa 30.06.2009, žiadosť navrhovateľky o odkúpenie obecných pozemkov podaná na obecnom úrade dňa 12.05.2009, potvrdenie obce Marianka zo dňa 06.12.2011. Súd sa oboznámil aj s dedičkými spismi po poručiťoch Alojz Jablonický a Albína Jablonická a s rozhodnutiami D 1334/83-10 a osvedčenie o dedičstve č. 10D 467/99, Dnot 201/99.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľka spolu s Draganom Rastovičom kúpili na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 25.07.2003 nehnuteľnosti opísané v článku I zmluvy a to nachádzajúce sa v kat. území Marianka, zapísané na LV č. 589, vedený katastrálnym úradom Bratislava, Správou katastra Malacky, a to rodinný dom so súpisným číslom 243 na parcele č. 257, parc. č. 257, druh pozemku – zastavané plochy a nádvoria o výmere 266m², parc. č. 258, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 36m² a parc. č. 259, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 36m². Predávajúci boli podielovými spoluvlastníkmi týchto nehnuteľností každý v podiele 1/11 a vlastníctvo k nehnuteľnostiam nadobudli dedením po právnych predchodcoch poručiťovi Alojzovi Jablonickému a poručiťke Albíne Jablonickej. Súčasťou kúpnej zmluvy je znalecký posudok č. 155/2003, v ktorom sú popísané nehnuteľnosti, ktoré tvoria predmet kúpnej zmluvy. V čl. III zmluvy sa uvádza, že predávajúci oboznámili kupujúcich, že časť pozemku, ktorý kupujú, je nevysporiadaná a predávajúci sa zaväzujú ho vysporiadať so súhlasom obce na svoje náklady v prospech kupujúcich. Ďalej má súd preukázané, že parc. č. 255 o výmere 238m² druh pozemku záhrady nachádzajúca sa v k. ú. Marianka je vedená na LV č. 961 a ako vlastník tejto nehnuteľnosti je vedená obec Marianka. K nehnuteľnosti parc. č. 574 o výmere 2152 m² v k. ú. Marianka nie je vedený list vlastníctva a podľa evidovaného spôsobu využitia pozemku ide o pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba – cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasťi.

Podľa ust. § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa ust. § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa ust. § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia je pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním potrebné, aby držba bola oprávnená. O oprávnenú držbu ide vtedy ak je držiteľ na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec patrí. Slovné spojenie „s ohľadom na všetky okolnosti dobromyseľný“ znamená, že dobromyseľnosť držiteľa treba posudzovať vždy objektívne, teda nestačí pre dobromyseľnosť len subjektívne presvedčenie držiteľa, že vec mu patrí. Treba zobrať do úvahy, či držiteľ pri opatrnosti, ktorú možno od neho so zreteľom na okolnosti prípadu rozumne požadovať, mohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Oprávneným držiteľom je držiteľ, ktorý vec drží v omyle, že mu vec patrí, a ide pritom o omyl ospravedlniteľný. Ospravedlniteľný je omyl, ku ktorému došlo napriek tomu, že mýliaci sa postupoval s obvyklou mierou opatrnosti, ktorú možno so zreteľom k okolnostiam konkrétneho prípadu od každého požadovať. Držiteľ, ktorý drží vec na základe takéhoto omylu, môže byť síce v dobrej viere, avšak nie so zreteľom ku všetkým okolnostiam a preto nemôže byť držiteľom oprávneným. Súd pri tomto výklade vychádza a poukazuje už na vyššie citované rozhodnutia a to Najvyššieho súdu SR zverejnené vo Výbere rozhodnutí a stanovísk pod. č. V5/1989 a rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22 Cdo 1330/2006.

V súvislosti s daným prípadom je potrebné poukázať i na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1398/2000 v ktorom sa uvádza, že: „Jedným z hľadísk pre posúdenie ospravedlniteľnosti omylu držiteľa je i pomer plochy nadobúdaného a skutočne držaného pozemku. „

Súd s ohľadom k okolnostiam daného prípadu dospel k záveru, že držba navrhovateľky nie je oprávnená. V kúpnej zmluve sú presne špecifikované nehnuteľnosti a nie sú v zmluve uvedené nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu a to napriek tomu, že predávajúci deklarovali pri predaji, že predávajú aj tieto pozemky. V zmluve bola uvedená aj presná výmera týchto nehnuteľností a to celkom 338 m². To, že navrhovateľke bolo pri predaji povedané, že predávané pozemky majú rozlohu 6,5 árov a takto jej boli aj ukázané pri obhliadke nezakladá ospravedlniteľný omyl. Plocha nadobúdaných pozemkov na základe kúpnej zmluvy bola o polovicu menšia ako plocha pozemkov, ktoré boli navrhovateľke ukázané a preto sa navrhovateľka nemohla oprávnene domnievať, že predávajúci skutočne predávajú pozemky tak ako jej ich ukázali. Navrhovateľka sa pri náležitej starostlivosti, ktorú možno očakávať od každého, mohla presvedčiť, že pozemky, ktoré sú predmetom sporu patria do vlastníctva odporcu. Túto vedomosť nadobudla navrhovateľka pri uzatváraní kúpnej zmluvy, čo vyplýva z čl. III zmluvy, kde sa jednoznačne uvádza, že časť prevádzaných pozemkov nie je vysporiadaná a zároveň sa predávajúci zaviazali vysporiadať tieto pozemky so súhlasom obce v prospech kupujúcich. Jednoznačne museli predávajúci vedieť, že vlastníkom časti pozemkov, ktoré ukázali navrhovateľke pri predaji vlastní obec. Navrhovateľka sa o tejto skutočnosti mohla dozvedieť aj zo zápisov v katastri nehnuteľností. V znaleckom posudku č. 155/2003, ktorý je

súčasťou kúpnej zmluvy sa taktiež vôbec neuvádzajú pozemky, ktoré sú predmetom sporu. Zo znaleckého posudku síce vyplýva, že sa predávala studňa, ktorá bola vybudovaná v roku 1930 a vodovodná prípojka zo studne, ktorá bola vybudovaná v roku 1967. Studňa však leží mimo predávaných parciel a to na parc. č. 255. To, že spolu s nehnuteľnosťou sa využíva studňa, nezakladá oprávnené presvedčenie o tom, že patrí k prevádzaným nehnuteľnostiam aj pozemok, na ktorom je studňa vybudovaná. Tu je možné skôr hovoriť o nadobudnutí práva z vecného bremena. Taktiež skutočnosť, že právni predchodcovia využívali pozemok parc. č. 255 z dôvodu, že je na ňom postavená predmetná studňa, nepreukazuje ich dobromyseľnú a oprávnenú držbu pozemku, na ktorom je studňa postavená. Pozemok parc. č. 574 je pozemkom, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia a práve vychádzajúc z evidovaného spôsobu využitia nie je možné, aby sa navrhovateľka a aj jej právni predchodcovia domnievali, že je držba časti tejto parcely oprávnená.

Vzhľadom na objektívne okolnosti nemohla navrhovateľka nadobudnúť presvedčenie, že pozemky parc. č. 255 a časť parc. 574, ktoré užíva jej patria a omyl, v ktorom tak konala nie je ospravedlniteľný, nakoľko nekonala s obvyklou mierou opatrnosti. Držba navrhovateľky nie je dobromyseľná a taktiež nebola preukázaná dobromyseľná držba právnych predchodcov, preto súd žalobu zamietol.

Súd nevykonal ďalšie navrhnuté dokazovanie a to výsluch svedkov syna navrhovateľky, zást. realitnej kancelárie Ing. Janu Majerčíkovú a výsluch znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 155/2003, ktorý je súčasťou kúpnej zmluvy a to z dôvodu, že takéto doplnenie dokazovania je s ohľadom na už zistený stav nadbytočné a nevhodné. Výsluch syna navrhovateľky a zást. realitnej kancelárie by mal preukázať, že pri predaji nehnuteľností bolo o pozemok po železných stĺpoch. To, či skutočne pri predaji nehnuteľnosti bola navrhovateľka takto informovaná nie je potrebné dokazovať a to z dôvodu, že aj keď vychádzame z pravdivosti tohto tvrdenia, nárok navrhovateľky nie je dôvodný. Bez ohľadu na to, či by sa tieto tvrdenia ukázali ako pravdivé, resp. nepravdivé, by rozhodnutie súdu bolo rovnaké. Výsluch znalca je pre daný spor nepodstatný, znalecký posudok je zrozumiteľný, určitý a pre účel daného konania je postačujúca jeho písomná forma.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Plný úspech vo veci mal odporca.

Odmenu za úkon právnej služby právny zástupca odporcu vypočítal tak, že ako hodnotu sporu určil cenu nehnuteľností, ku ktorým sa domáhala navrhovateľka určenia vlastníctva vydržaním. Hodnotu nehnuteľnosti stanovil odporca na 47.285,26 eur, vychádzal z ceny, ktorú odporca ponúkol pozemok p. č. 255 navrhovateľke na predaj. Súd sa nestotožnil s takýmto postupom a výpočtom a má za to, že v danom prípade sa má pri výpočte odmeny postupovať podľa ust. § 11 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, nakoľko nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch. Súd sa opiera aj o znenie zákona o súdnych poplatkoch, ktorý jednoznačne stanovil, že z návrhu na začatie konania o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je sa vyberá poplatok podľa pol. 1 písm. b) zákona o súdnych poplatkoch, teda poplatok, ktorý je určený v prípade ak nemožno predmet konania oceniť. Odmena advokáta by mala

korešpondovať s tým, že sa má za to, že nie je možné oceniť predmet konania. Súd považuje za nelogické, aby pri výpočte súdneho poplatku sa malo za to, že nie je možné oceniť predmet konania a pri ďalšom výpočte v tom istom konaní sa už dal predmet konania oceniť. Hodnota nehnuteľnosti, ku ktorej sa domáhala navrhovateľka určenia vlastníctva by sa dala určiť presne len znalcom, čo by spôsobilo nehospodárnosť konania, keď pre účely súdneho poplatku nie je stanovenie ceny potrebné.

Súd pri výpočte odmeny za úkon právnej služby vychádzal na základe vyššie uvedeného z ust. § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci v peniazoch. 1/13 výpočtového základu na rok 2011 je 57,- eur. Právny zástupca vykonal 4 úkony právnej služby všetky v roku 2011 a to:

- prevzatie a príprava zastúpenia, za ktorý prináleží odmena vo výške 57,- eur + režijný paušál 7,41 eur + 20% DPH,

- písomné podanie na súd -vyjadrenie k návrhu, -za ktorý prináleží odmena vo výške 57,- eur + režijný paušál 7,41 eur + 20% DPH,

účasť na pojednávaní dňa 07.10.2011, za ktorý prináleží odmena vo výške 1/4 z 57 eur, t.j. 14,25 eur + režijný paušál 7,41 eur + 20% DPH,

účasť na pojednávaní dňa 07.12.2011, za ktorý prináleží odmena vo výške 57,- eur + režijný paušál 7,41 eur + 20% DPH.

Odmena za úkony právnej služby činí celkom s DPH 257,87 eur.

Právny zástupca odporcu ďalej uplatnil v zmysle ust. § 17 ods. 1 a § 16 ods. 4 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb náhradu za stratu času a cestovné náklady.

Právny zástupca odporcu vykonal dve cesty Bratislava – Malacky a späť v dňoch 07.10.2011 a 07.12.2011 a vyčíslil a uplatnil za tieto cesty náhradu za pohonné hmoty vo výške z 6,44 eur za jednu cestu (38km x2 x5,8 l/100km x 1,4606,43 eur/l : 100). Celkom za vykonané cesty súd priznal uplatnené náhradu za pohonné hmoty celkom vo výške 12,87 eur + 20% DPH, t.j. spolu 15,44 eur.

V zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. 1/60 výpočtového základu pre rok 2011 činí 12,35 eur.

Právnomu zástupcovi prináleží aj náhrada za stratu času za vykonané cesty Bratislava – Malacky a späť v dňoch 07.10.2011 a 07.12.2011 a to celkom vo výške 49,40 eur + 20% DPH, t.j. spolu 59,28 eur. Jedna cesta predstavuje dve začaté polhodiny, za čo prináleží náhrada vo výške 24,70 eur (1 x 1/2 hod x 12,35 x 2).

Právny zástupca si uplatnil za cestu vykonanú dňa 07.12.2011 náhradu za 4 začaté polhodiny, avšak súd priznal náhradu za stratu času len za dve začaté polhodiny, z dôvodu, že náhrada za stratu času prináleží za čas strávený cestou do miesta pojednávania a späť a nie aj za čas pojednávania. Cesta Bratislava - Malacky a späť predstavuje dve začaté polhodiny.

V zmysle ust. § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z o odmenách a náhradách advokátov ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu. Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, súdu predložil kópiu osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty. Súd preto priznal odmenu za úkony právnych služieb, náhradu cestovného a náhradu za stratu času zvýšené o 20% DPH.

P o u ě e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Malacky, dvojmo.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

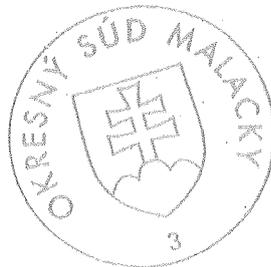
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

V Malackách dňa 07.12.2011

JUDr. Nadežda Wallnerová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr Hana Čecháková